

GÜNDÜZLERİ SIK İDRARA ÇIKMA SENDROMU (İKİ OLGU SUNUMU)

TWO CASES OF THE DAYTIME URINARY FREQUENCY SYNDROME

Dr.Sema Akman, Dr, Ayfer Gür Güven

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Pediatrik Nefroloji Bilim Dalı, Antalya

ÖZET

Gündüzleri sık idrara çıkma sendromu olarak değerlendirilen 8 yaşında erkek ve 14 yaşında kız olgular tartışıldı. Öykü, fizik muayene, idrar tetkiki ve renal ultrasonografi ile değerlendirildiğinde üriner sistemle ilgili patolojik bulgu saptanmadı. Yakınmaları 7-10 gün içinde kendiliğinden düzeldi. Etiyoloji ve klinik seyri tam bilinmeyen bu antitede literatür bulguları tartışıldı.

Anahtar Kelimeler : Gündüzleri sık idrara çıkma sendromu

SUMMARY

We discussed two cases 8-year old boy and 14-year old girl with daytime urinary frequency syndrome. Their medical histories, physical examinations, complete urinalysis and renal ultrasonography findings were normal. Symptoms lasted 7 to 10 days and resolved spontaneously.

Key Words : Daytime urinary frequency syndrom

GİRİŞ

Mesane kontrolü oluşmuş çocuklarda ani başlayan yalnız gündüz olan, gece saatlerinde görülmeyen 15-20 dakikada bir idrara çıkma yakınması literatürde "Daytime urinary frequency syndrome" olarak isimlendirilmektedir (1,2). Genellikle tanı amacı ile yapılan incelemeler sırasında ve 1-2 hafta içerisinde kendiliğinden kaybolmaktadır (3). Gözlediğimiz 2 olguyu antiteye dikkat çekmek amacı ile sunuyoruz.

OLGULAR

1. OLGU: Sekiz yaşında erkek. Bir aydan beri yalnız gündüzleri 5-10 dakika ara ile idrara çıktığı ifade edildi. Soygeçmişinde babada membranoproliferatif glomerulonefrit tanısı, kız kardesinde üriner infeksiyon öyküsü vardı. Fizik inceleme normal bulundu. BUN: 9 mg/dl (3, 1 mmol/l), kreatinin :0,6 mg/dl (50 mmol/l), C⁺: 189 mg/dl, IgA: 141 mg/dl, idrar mikroskopisinde 2-3 eritrosit, idrar kültürü steril, idrar Ca/Cr: 0,3 tekrarlanan Ca/Cr: 0, 06 ve renal USG normal bulundu. Bir

hafta sonraki kontrolünde yakınması kaybolmuştu. 3-12 ve 24 ay sonra kontrol bulguları doğaldı.

2. OLGU: Ondört yaşında kız 20 gündür gündüzleri sık idrara gitme, çok su içme yakınmasıyla başvurdu. Özgeçmişinde 7 yaşında menenjit geçirdiği, bir yıldır baş ağrısı nedeniyle parasetamol aldığı öğrenildi. Anne ve babanın babalarında nefrolityazis tanımlanıyordu. İki hafta sonra kontrole geldiğinde yakınması kalmamıştı. Fizik inceleme, idrar, böbrek fonksiyon testleri normal olarak değerlendirildi. 7 ve 20 ay sonraki kontrol bulguları doğaldı.

TARTIŞMA

Benign seyidi bu sendromda noninvaziv araştırmaların dışında girişime gerek olmadığı ve kendiliğinden düzeldiği vurgulanmaktadır. Etiyoloji bilinmemekte, genellikle kış aylarında görüldüğü, psikososyal stresin etken olabileceği belirtilmektedir (4,5). Tedavide indometasin denenmiş ve idrar sıklığını azalttığı gösterilmiştir (6). Etki mekanizması tam bilinmemekte ancak prostoglandin sentezi inhibisyonu ile tubuler

fonksiyonda değişiklik yaptığı düşünölmektedir.

Hastalarımızın uzun süreli takip edilmesi gerekliliğine inanmaktayız. Bizim hastalarımızda ailede üriner sistem patolojisi bulunması dikkat çekicidir. Bu konu litaretürde vurgulanmamaktadır. Tam aydınlatılmamış bu sendrom benzer semptomlu hastaların ayırıcı tanısında yer aldığı için önem arz etmektedir.

KAYNAKLAR

1. Koff S A, Byard MA. The daytime urinary frequency syndrome of childhood. J. Urol 140: 1280-1,1988.
2. Lane WM, Robson M, Alexander KC. Daytime urinary frequency. Pediatrics 86: 1001-5, 1990.
3. Zoubek J, Bloom DA, Sedman AB. Extraordinary urinary frequency. Pediatrics 85: 1112-4, 1990.
4. Webster GD, Koefoot RB. Urodynamic abnormalities in neurologically normal children with micturition dysfunction. J. Urol 132: 74, 1984.
5. Fcmandes E, Vernier R. The unstable bladder in children. J. Pediatrics 118: 831-7, 1991
6. Luo XZ. Indomethacin treatment in children with daytime frequency of micturition. Pcdiatr Nephrol 6: 445-7, 1992.